

→ bavná i poznávací je Safaritour otevřeným poschodovým autobusem, která projíždí celým resortem Varadero.

Autobusy jezdí také k místním zajímavostem, jako je městské muzeum (Museo Municipal), dřevěná budova z počátku 20. století, kde kromě expozic o historii, turistice a lidech z Varadera můžete vidět také kopie maleb původních indiánů.

Za procházku stojí Parque Retiro Josone, nádherný zelený park s velkou vilou – mansionem, s jezírky a tropickými květinami, velkými leguány a ptáky.

Hollywood i Al Capone

Poloostrov obývaly předkolombovské kmeny indiánů a pojmenovaly jej podle stromů hicaco. S příchodem španělských kolonizátorů se tu kolem roku 1587 usadil jistý Don Pedro Camacho, který choval na slaných močálech a bažinách prasata pro španělskou flotilu. Koncem 19. století se sdružily majetné rodiny z městečka Cárdenas (asi 15 km od Varadera) a postavily pár dřevěných domků, první letní rezidence. Několik let nato byl otevřen na poloostrovu také první hotel – Varadero.

Že se z poloostrova stalo letovisko, za to může americký občan Alfred I. Dupont de Nemours. Ve 20. letech minulého století zakoupil značnou část poloostrova od potomků plan-

tážnické rodiny. Dupont začal rozprodávat menší pozemky Kubáncům a Američanům. Sám si nechal postavit stejnými architekty, kteří navrhli budovu havanského Capitolia, nádhernou vilu u pláže San Bernardino, nejvyšším bodě Varadera. Tak vznikla v roce 1929 čtyřpodlažní Villa Dupont (dnes: Mansión Xanadú) s golfovým hřištěm.

Další boháči z USA Duponta následovali, pláž Varadero se stala centrem smetánky. Svůj bungalov zde ale mělo i hodně lidí z havanských středních vrstev, převážně v letních koloniích (condominios). Poblíž hotelu Varadero Internacional

lze jednu takovou kolonii (Cabañas del Sol) vidět a přesto, že ji dnes využívají cestovní kanceláře, žije zde ještě několik původních obyvatel, kteří se Castrem nenechali vystěhovat. Podmínky k životu jsou pro ně dost náročné: když je chtějí navštívit příbuzní, musí požádat o povolení místní revoluční orgán. Kubáncům je totiž vstup do turistických resortů povolen, jenom když tam pracují.

Z Varadera se stávalo jakési malé kubánské Miami: domy si tu kupovali podnikatelé i celebrity. Vilu tu měl i mafián Al Capone nebo předrevoluční kubánský prezident Batista. Po

roce 1950 přibýly další hotely a casino, přišli hráči a hollywoodské hvězdy. Celý poloostrov byl prakticky v soukromém vlastnictví.

Castro Kubánce vyhnal

Castrovi příznivci kritizovali Američany, že odsud vyhnali Kubánce. Ti sem však paradoxně měli mnohem lepší přístup než po nástupu socialistické revoluce. Od začátku 70. let tu začali komunisté vlastňovat pozemky a až na výjimky vystěhovali všechny Kubánce, kteří ve Varaderu žili a pracovali. Denní perzekuce a šikany postihly ty, kteří se nechtěli dobrovolně vzdát svých domků. Ztratili jak práci, tak i přidělovou knížku. Varadero je po krizi 90. let minulého století pro ostrovní Kubánce uzavřeno a je vlastně jakýmsi mezinárodním ghettem. Neplatí zde dokonce ani kubánská měna. I těm Kubáncům, kteří vlastní devizy, jsou zdejší hotely zakázány. Z Kubánců zde smějí trávit dovolenou – na konci sezóny v říjnu a listopadu – jen zasloužilí kádři, úředníci a olympijští sportovci.

Plameňáci a kaktusy

Plameňáci a prastaré kaktusy můžete vidět v přírodní rezervaci Parque Ecológico Varahicacos na severovýchodním konci poloostrova. Nacházejí se tu také zajímavá archeolo-

FOTO: ARCHIV

